

"EDINOST"
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkih, četrtkih** in **sebotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — **Obojno izdanje stane:** za jedan mesec 1. — 30, izven Avstrije f. 1.40 za tri meseca . . . 2.60 . . . 4.— za pol leta . . . 5.— . . . 8.— za vse leto . . . 10.— . . . 16.— Na naročbe brez prilagožene naročnine se reje jenje ozir.

Ponamčena iterklo se dobivajo v prodajalnicah tobake v Trstu po 20 nr., v Gorici po 20 nr. Sobotno večerno izdanje v Trstu 30 nr., v Gorici 4 nr.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglesi se račune po tarifu v petitu; za naslove z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsegata navadnih vrstic. Poslana osmrtnica in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejmejo. Rokopisi se ne vredajo.

Naročino, reklamacije in oglase sprejema upravnštvo ulica Caserma 13. Odprte reklamacije so proste poštne.

"V edinosti je moč!"

Odgovor z naše strani.

Gosp. državni poslanec Bartoli in žnjim vse italijska stranka so dobili primeren odgovor od gospoda pravosodnega ministra. Njegova ekselencija jih je poudil, da v ustavni državi — in Avstrija je menda ustavna država, ljudje vsaj govorite takó — ni prostora ni za osebni ni za strankarski absolutizem. Njegova ekselencija jih je spomnil nadalje, da imamo v Avstriji državne temeljne zakone, kateri določajo jednopravnost narodov v žoli, uradu in v javnem življenju. Opozoril jih je, da veljava teh zakonov je ostala intaktna valic dejstvu, da se isti dosedaj niso izvrševali v polnem obsegu in za vse narodnosti. Iz kratka: poudil jih je, da tudi tedaj ne bi imeli Italijani pravice do nadvladja v deželi Primorski, aki bi bili oni v vedini, tem manje jim pristoja ta pravica, ko so v manjšini.

Tak je bil odgovor gosp. ministra na zahteve italijske poštevljivosti. A gosp. posl. Bartoli je v svojem državosoborskem govoru napal tudi posl. dra. Laginja, če, da ni nič res, kar je poslednji v minolem letu govoril o dogodkih v Kašteliku in o pravdi proti Kaštelircem. Zaključujod svojo polemiko proti dru. Laginju je reklo omenjeni italijski poslanec: „Ako bi hoteli primerjati postopanje z Italijani in postopanje se Slovani, videli bi, na kateri strani se vedno niža tehnica pravice“. Na to je ta onorevole s primerami hotel dokazati, kako popustljive so oblasti nasproti slovanskim ingrednikom, in kako ostre proti italijskim. Zaključil pa je tako: „Ta moja izvajanja so bila neobhodno potrebna, da dokažem na podlagi dejstev, do kakor nevarne točke smo že došli na Primorskem. In sedaj si dovoljujem naprosto Njegovo ekselenco g. ministru — katerega nepristranost se hvali v obči —, da vzame na snanje, kar se dogaja tam dolj, in da prej ko mogoče popravi do sedaj storjene pogreške v ta namen, da oni izrek, ki se tolkokrat ponavljajo v tej visoki zbornici in je napisan na cesarskem dvoru, ne bode v posmeh za Italijane v Primorski“.

Zmisel teh besedij je le ta, da naj gosp. minister odpravi grozne „krivice“, ki se dogajajo Primorskim Italijanom.

Krivice Italijanom! Ali nismo imeli prav nedavno, ko smo rekli, da mora biti g. posl. Bartoli celo pogumen moč, aki si upa na dan s takimi trditvami; trditvami, ki so v strogem nasprotju z notoričkimi istinami?

Jasno je, da tudi na naši strani niso mogli molčati na izvajanja Bartolija. Zato se je posl. Laginja še v isti seji oglašil k nastopomu stvarnemu popravku:

„Visoka zbornica!

Castiti poslanec veleposilstva Istrskega je reklo danes med drugim, da rak-rana naše

justične uprave na Primorskem je namen poslovenjevanja.

Temu nasproti moram stvarno in občlovaje popraviti, da pri mnogih okrajnih sodiščih po Istri še danes nedostaje najprvotnejših pogojev za ono stanje, ki bi bilo v jesikovnem pogledu le kolikor-toliko pravilno z osirom na daleč prevagjujoče avtohtonno prebivalstvo slovansko; in da jaz sam, ki sem vendar Istran in odvetnik, dobivam italijske rešitve na svoje hrvatski spisane uloge od okrajnih sodišč v Poreču, Buja, Matavunu, Vodnjanu, Labinu. (Čujte, Čujte!)

Castiti gospod poslanec je tudi omenjal, da istriški kmetje govorijo narečja, ki so jasno različna in se bolj bližajo srbskemu nego hrvatskemu jesiku.

To mi je stvarno popraviti tako, da sta hrvatski in srbski jesik jedno in isto in da castiti gospod poslanec absolutno nima pravice, soditi o tem iz lastne skušnje. (Prav res!)

Kar se dostaže namišljene „zmečljave“ pri neki hrvatski sestavljeni tožbi radi mtenja v posesti, moram to, kar je povedal castiti gospod tovarš, popraviti tako, da je dočiščen klijent Luka Premate obvezdal svojega odvetnika vsikdar in izključno v hrvatskem jesiku, in da je tega moč, nevečjega pisanju in čitanju, najbrže, če tudi nenesmenoma, zavolj dostažljajoči uradni sluga z osirom na denarno kazeno.

Dalje je reklo gosp. poslanec, da se s premeščanjem okrožnega sodišča iz Rovinja v Puli hodi najbrže kaznovati mesto Rovinjsko, ker se je zagrožilo z naložnostvom italijsanstva.

Temu nasproti moram stvarno popraviti, da mesto Rovinj je lahko izdatno odčakovati z razširjenjem tobačne tovarne in s pospeševanjem ribištva in plovbe po morju, da se pa okrožno sodišče mora premestiti v Puli iz mnogih vzrokov, kateri vse ukup so jako tehtni, in da b'demo, ako se to ne sgodi skoro, zahtevali komisijo, kateri bodo konstatovati, ali je res, da so tamožni zapori v takem stanju, da so se v njih primerili celo slučaji škorbuta, to je, razkrajanja krvi. (Čujte!)

Isti gospod poslanec je trdil, da sem neresnično govoril razpravljajoč o sedaj že imenitnem procesu Kaštelirske in da so sodišča v tej pravdi postopala jako blago.

Temu nasproti mi je pri moji časti dolžnost, popraviti stvarno in konstatovati, da je, ža!, vse res, kar sem reklo o načinu preiskave, kakor je tudi res, da je v preiskovalnih zapiskih navaden pisan šopek evtic označen kot slovanska trobojna kokarda; in je nadalje res, da je bilo pri jednem obsojenih Kaštelircov še dolgo po obsodbi v zaporu Koperskem opažati znake otemnjenja umu, da sem to, kot njega zagovornik, pri-

voril krepkeje in vse njega pristaši so uprili oči v nas — je potrebno, da se spoštuje pravica in zakon, da se, ako ni drugače, z mečem izkorenini ono zlo, katero proti zadušili pravico. Češ da je to volja kraljevske svetlosti, katera je pripravljena steti vsakega nasilnika, a ban da bo vrål vladarjevo voljo, ker, pravi: „Justitia fundamentum regnum“.

— Justitia! nasmejo se Ambrož, govorito dalje.

— Vročina od toliko ljudstva, nadaljuje Konjski, je bila taka, da so hoteli možgani zavreti; nestrpno je bilo vse. Štefan Veselovski je odobraval banove besede, kimajo z glavo, a predstnik Tahi je zaklical pri zadnjih besedah: Tako je! Živio kralj! in ž njim nekoliko plemičev, ali na naši strani se je kuhalo in kipelo, Luka Sekelj pokaže na Taha: Glejte ga, angelja pravice! Hrup se je polegel, ali kipelo je na skrivnem.

javil razsojajočemu sodišču, prosed, da se, ako je res tako, spisi predložje na Najvišje mesto v milostno odpuščenje ostale kazni.

To moje prošnjo, v kateri je šlo za odčeta družine z mnogimi otroci, ko je šlo za moč, ki je bil na poti do blaznosti, in ko se je najbrže tudi vedelo, zakaj je na tej poti, je odločajočo sodišče odbrilo a limine.

Gospod poslanec je trdil nadalje, da so bili neki mladi ljudje v Pazinu le zato obsojeni, ker so živili tujim agitatorjem.

To trditev moram stvarno popraviti, da je bil namišljen „tuji agitator“ istražnik Hrvat po rodu, urednik nekega lista, duhovnik in deželnih poslanec, torej naš tovarš.

Gosp. nasprotnik je govoril o govorih brez konca in kraja in denunciacijah v tej visoki zbornici. Kar govorimo tu — in mi se trudimo, da ne izuščamo govorov brez konca in kraja — je le obramba v sili, kakoršno smo dolžni svojemu narodu. Denuncirali nismo nikdar in že je v tem, kar smo tu govorili, sploh kaj, kar bi bilo mogoče osnačiti kot denunciacijo, potem moram zagotoviti velespotovanega gosp. tovarša, da smo o tem voliko premoščali povedali v tej visoki zbornici.

Političke vesti.

Gospodska zbornica je zaključila prodvodenjem svoja posvetovanja izvršivati volitve v delegaciji.

Vprašanje slovenskih paralelk v Celju ne da miru nadim ljubeznjivim in pravoljubivim Nemcem. V nedeljo so se sestopili v lepi prestolnici zeleno Štajarske, da protestujejo proti namerovanemu „poslovenjenju“ nemškega Celja. Toda vse ti izbruhni nemškega srda do nas Slovencev nas ne zanimajo toliko, pač pa se nam vidi velevažna (ker značilna za sedanji sistem) resolucija, vseprejeta minule nedelje v Gradci, katera pravi:

- a) da Nemci protestujejo proti vednemu podpiranju slovenskih zahtev;
- b) da bi se s slovenskimi paralelkami v Celji krčil najpotrebenjši predpogoji koalicije;
- c) v Celji sestri nemški mojte zahtevajo, da se vse Nemci postavijo v bran proti oškodovanju nemške narodne potest;
- d) da je rasmerje Nemcev do konfliktova zavisno od postopanja vlade nasproti narodnim zahtevam Jugoslovanov, zlasti pa ob vprašanju celjskega gimnazija.

Glasom te resolucije podpira vlada vse preved slovenske zahteve — to je debela laž; glasom te resolucije zahteva koalicija, da Slovani morajo zatajevati ne le svoj politički program, ampak tudi sleharno najpomembnejšo željo glede svojih kulturnih potrebnosti.

Pokašljevanje predita veliki biležnik kraljevo pismo, s katerim potrjuje člene zadnjega zborna. Kmetje so zavili pri teh dolgih latiniskih litanijah. Plemljstvo je šepetajo zrlo kviško, kjer je pod obokom prvega nadstropja banica v bogati opravi gledala skupščino, a kraj nje Jelena Tahijeva.

— Jelena! zamrmra zaničljivo Uršula, zet, govorite hitreje.

Ban, nadaljuje Konjski, kakor da je imenitnejše zadeve odlagal, in je vedno gledal proti vhodu; a tako tudi jaz, nestrpno čakajo Turopoljev. Skupščina izbere velikoko za bansko sodišče, imenuje Mojzesu Humskega za ekstraktorja, odloči, da imajo kmetje Bedekovičevga okraja utrditi Križevce, in ravno se je jelo govoriti ob utrjenji Koprivnice — ali ta hip prihrami krde turopoljskega plemstva s sabljami, a pred njimi Vurnovič, bratje Poglediči in župan Arbanas. Četa postoji sredi desne in leve

člen — to označenje bistva koalicije ni posebno častno za isto in nas potrjuje v načetu skeptizmu glede na sedanji sistem; glasom te resolucije ima tista glasovita „nemška posest“ dvojno stran: pozitivno — to je, da Nemcem mora ostati vse, kar imajo, ali po pravici ali po krivici; in negativno: da Slovencem ni smeti privoliti ničesar, in tudi toda ne, skoro bi to ne škodovalo nikomur; slednjič nam pravi ta resolucija, da Nemci ostanejo v koaliciji le dotlej, dokler bodo ista ugajala njih gospodarski požljivosti. Tu imamo torej drojno mero: korist koalicije zahteva na jedni strani, da Slovani umaknijo svoje narodne in političke zahteve — ; na drugi strani zahteva bitstvo koalicije — tako vsaj trdijo Nemci — , da Nemci ni smeti motiti v izvrševanju njih germanizatorih teženj.

Zboljšanje uradniških plač. Iz poročila komisije gospodske zbornice o predlogu Czedikovem, da se uravnajo plače državnih urednikov, posnemamo: Sedanji zakon dolola za XI. in X. plaidilni razred kvinkvenije, tako, da znaša najmanjša plača v XI. razredu 600 gld., ki se po vsakih 5 letih povira na 700 in 800 gld.; v X. razredu pa 900 gld., ki se v kvinkvenijah povira na 950 in 1000 gld. Proračunski odsek priporoča, da se plače povirajo po kvadrijenih (četrletnicah) in sicer v XI. razredu naj se uvedejo stiri kvadrijenji z 600, 700, 800 in 900 gld., v X. razredu štiri kvadrijenji z 900, 950, 1000 in 1100 gld.

Krisa na Ogrskem. Ista zmečljjava kakor včeraj. V tem trenotku niti tega ne vemo pozitivno, ali je grof Khuen-Hodervary res že povrnil svoj mandat v roke krone. Velika večina vesti trdi sicer, da je ban hravatki popolnoma pogorel s svojem prizadetanjem; vendar pa je štiri tudi take glasove, da grof Khuen dobri nalog sestaviti novo ministerstvo brez liberalne stranke, s katero jedino se je pogajal do sedaj in katera ga je tako sramotno pustila na cedilu. Da si satrujejo od vseh strani, da se Wekerle najbrže povrne na vladno krmilo, vendar ne moremo prav verjeti tej kombinaciji. V tem načem menenju nas utrjuje dejstvo, da je kronska včoranjam dnevnih tudi formalno vprejela ostavko ministerstva Wekerlejevega. In že se tudi povrne Wekerle, se gotovo ne povrne z vsemi istimi garancijami, katero jo zahteval popred.

Državno gospodarstvo v Rusiji. V prvih dveh mesecih tekočega leta značali so redni dohodki 163,989.000 rubljev, izredni pa 15,863.000 rubljev. Letošnji dohodki v prvih dveh mesecih so za 44,804.000 rubljev večji nego v isti dobi minolega leta. Redni stroški v prvih dveh mesecih tega leta so značali 113,979.000 rubljev, izredni pa 6,495.000 rubljev, izdatki za obrestovanje vi-

strani in Jakob se postavi pred njo tako, da ga je mogel vsakdo videti. Meni zaogra od radosti sreče, in Stepko, tareč si roke, premeri jezno Tahija, kateri mu je pogled mirno vratil. Niti ban se ni najmanj ne vzemir, Gašo Alapič, kateri je doslej sedeč v zemljo gledal, vzravnal celo glavo in pogleda kakor maček, da sem se zares čudil. Zavida tišina kot v grobu. Ban hitro vstane, vzeme izza pasa pismo z velikim pedatom in je izroči Damjanu. Ta razreže omot. Nihče si ne upa dihniti. „Nos Maximilianus secundus...“ jame biležnik čitali, „da je kralj s težkim srečem od svojih vernih svetnikov zvedel, kakova sila je zavladala v Slavoniji, da so nekateri velikaši in plemenitaži, potepavši zakon in pravico, zlikovsko roko vzdignili na kraljevega namestnika, na — — bana, a izmej vseh najprej —

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

59

Kmetški upor.

Zgodovinska povest šestnajstega veka.

— Spisal Avgust Šenon. Prelatal I. P. Planinski.

Ban sede za mizo sredi dvorišča, tik njega veliki biležnik Damjan, jeden stol je ostal prazen — val. Tišina zavlada. Pogledam na nasprotno stran. Tu stoji Tahi, mota nemirno dolgo brado okoli prsta in gleda nas — s ameličajom vražjim očesom, a izza debelih ušnic se mu kažejo beli zobci. Erdödi izpregovori. Glas mu se trese, ali govor odločno. Pozdravljiv stanove, pravi, kako je njega srcu milo, da se je zbral toliko plemstva ob tako rosnem času, ko nam neprijatelj krščanstva pripravlja domovini novo izkušnjava. On vč, da doprineso stanovi vsako potrebno žrtev in da se pokazejo vrne kroni in domovini. Ali da se ta vazišen smoter doseže — tu je Erdödi go-

